

Anslagsförordning;

utfärdad den 10 mars 2011.

Regeringen föreskriver följande.

Inledande bestämmelser

1 § I denna förordning finns bestämmelser i anslutning till 3 kap. 1, 4, 5 och 7–12 §§, 4 kap. samt 6 kap. 1 och 2 §§ budgetlagen (2011:000).

2 § Förordningen gäller för myndigheter under regeringen.

3 § Förordningen ska tillämpas om inte något annat följer av lag eller förordning eller regeringens beslut i enskilda fall.

4 § I förordningen avses med ett anslag ett av riksdagen anvisat ramanslag som regeringen tilldelat en myndighet med ett visst belopp för ett bestämt ändamål. En indragning av ett anslagsbelopp innebär att beloppet förs bort och inte längre får användas.

Med en anslagspost avses ett belopp som har förts upp under ett anslag och som avser ett visst deländamål. En delpost är en underindelning av en anslagspost.

Bestämmelserna i denna förordning om anslag gäller även för anslagsposter och delposter.

5 § I förordningen avses med en inkomstitel en post i statens budget mot vilken inkomster som myndigheten inte får disponera ska redovisas. En undertitel är en underindelning av en inkomstitel.

Bestämmelserna i denna förordning om inkomstitlar gäller även för undertitlar.

Villkor för anslag

6 § Ett anslag får disponeras med det tilldelade beloppet, med tillägg av disponibelt anslagssparande enligt 7 § andra stycket och anslagskredit enligt 8 § andra stycket, och med avdrag för indragningar och utnyttjad anslagskredit från föregående år.

7 § Med ett anslagssparande avses vad en myndighet vid budgetårets slut inte utnyttjat av ett anslag sedan indragningar räknats bort.

SFS 2011:223

Ett anslagssparande på ett anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter får disponeras med tre procent av det tilldelade beloppet. Sparande på övriga anslag får endast disponeras efter särskilt beslut av regeringen.

Ett anslagssparande får disponeras under två budgetår efter det att anslaget senast var uppfört på statens budget.

Anslagssparande som inte får disponeras förs bort som indragning.

8 § Med anslagskredit avses en rätt för en myndighet att överskrida ett anslag.

En myndighet får disponera en anslagskredit på ett anslag som huvudsakligen avser förvaltningsutgifter med tre procent av det tilldelade beloppet. För övriga anslag beslutar regeringen särskilt om anslagskreditens storlek.

9 § Bedömer en myndighet att det finns risk för att det anslag som myndigheten får disponera enligt 6 § är otillräckligt, ska myndigheten snarast informera regeringen om detta och föreslå nödvändiga åtgärder.

Utnyttjande av anslagsmedel

10 § En myndighet som tilldelats ett anslag har rätt att enligt gällande villkor och bestämmelser använda statens medel för de ändamål som anslaget avser och är skyldig att redovisa utgifter och inkomster mot anslaget enligt 12, 14 och 15 §§.

11 § Utbetalning av bidrag från anslag ska göras i nära anslutning till att bidraget ska användas av mottagaren.

Redovisning mot inkomstitlar och anslag

12 § Redovisning mot anslag ska ske på följande sätt.

1. Utgifter för transfereringar ska redovisas det budgetår då betalning sker.

2. Förvaltningsutgifter ska redovisas det budgetår som kostnaderna hänförs till. Utgifter för varor och tjänster som en myndighet anskaffar för transferering ska likställas med förvaltningsutgifter.

3. Övriga utgifter ska redovisas det budgetår som utgifterna hänförs till.

Utgifter för anskaffning av tillgångar ska redovisas mot anslag med ett belopp som motsvarar anskaffningsvärdet.

13 § Redovisning mot inkomstitlar ska ske på följande sätt.

1. Inkomster av skatter, socialavgifter och allmän pensionsavgift ska redovisas det budgetår då betalning sker.

2. Inkomster från avgifter och andra liknande ersättningar ska redovisas det budgetår som inkomsterna hänförs till.

3. Bidrag från Europeiska unionen, överskott från myndigheter, utdelningar och återbetalningar av lån ska redovisas det budgetår då betalning sker.

4. Övriga inkomster ska redovisas det budgetår som inkomsterna hänförs till.

Ekonomistyrningsverket får meddela föreskrifter om att inkomster enligt första stycket 1 ska redovisas mot inkomstitel även vid någon annan tidpunkt.

14 § Redovisning mot anslag och inkomstitlar ska göras minst en gång i månaden.

15 § Inkomster som en myndighet får disponera och som till en obestämd del ska täcka utgifterna i en viss verksamhet, ska redovisas mot anslag.

Inkomster som förekommer på ett anslag ska redovisas mot anslaget på samma grund som utgifterna enligt 12 §.

16 § Inkomster som en myndighet får disponera och som helt eller till en bestämd del ska täcka utgifterna i en verksamhet, ska inte redovisas mot inkomstitel eller anslag.

Beställningsbemyndiganden

17 § För det ändamål och intill det belopp som regeringen beslutat för budgetåret, får en myndighet beställa varor eller tjänster samt besluta om bidrag, ersättning, lån eller liknande, som medför utgifter under följande budgetår.

En myndighet får dock utan bemyndigande ingå sådana åtaganden som avses i första stycket om de totala utestående åtagandena vid årets slut högst uppgår till tio procent av den anslagspost eller delpost som åtagandet avser. Om det totala tilldelade beloppet överstiger 100 miljoner kronor, gäller dessutom att en myndighets totala åtaganden inte får överstiga det belopp som man får genom att multiplicera 10 miljoner kronor med summan av de poster som myndigheten disponerar av anslaget, dividerat med det totala tilldelade beloppet.

En myndighet får vidare utan bemyndigande träffa avtal om anställning av personal, hyra av utrustning, leverans av tjänster och förbrukningsmateriel och liknande som medför utgifter under längre tid än tilldelat anslag avser, om detta är nödvändigt för att myndighetens löpande verksamhet ska fungera tillfredsställande.

18 § Samtliga åtaganden enligt 17 § första stycket som medför utgifter under följande budgetår ska redovisas mot bemyndiganderam.

Verkställighetsföreskrifter

19 § Ekonomistyrningsverket får meddela de föreskrifter som behövs för verkställigheten av denna förordning.

1. Denna förordning träder i kraft den 1 april 2011, då anslagsförordningen (1996:1189) ska upphöra att gälla.

2. För en myndighets ackumulerade semesterlöneskuld per den 31 december 2008 gäller 16 § den upphävda förordningen i sin lydelse enligt SFS 1996:1189.

SFS 2011:223

På regeringens vägnar

PETER NORMAN

Rikard Jermsten
(Finansdepartementet)